

то живееша около черквицата, се дължеше на присъствието на семейството на Антонино, което живееше в една от стаите на противоположната страна от тия на свещеника. Той не беше там, ала все пак трябваше някой ден да дойде, както всички други младежи от града, които, дори и да не бяха близките им там горе, уреждаха излети и прекарваха нощта в тази чаровна местност, като палеха големи огньове, уреждаха гуляи и танци, нощуваха под дърветата и ухажваха девойките; той трябваше да пристигне; и само надеждата, че ще го види, макар и бегло, на тоя фон, който бе самият фон на Поезията, изпълваше душата на Козима с безгранична радост. Все пак тя никога не ходеше към онай страна, гдето живееше неговото семейство, като избягваше сестрите му, сякаш се боеше, че могат да отгатнат тайната й и да я подиграят, или просто защото тайната й бе за нея велика и свещена като дарохранителница, която никой не бива да оскверни. И ето че той наистина пристигна един ден; самичък, пеш, с клонче в едната ръка и сламена шапка в другата. Козима, която винаги наблюдаваше пътеката от върха на една скала, го вижда да се изкачва малко изморен, като шиба папрятите с клончето: той й се вижда недоволен и разочарован, затова тя смята, че сигурно местността, колкото и живописна, не е достойна за него: нему са нужни парковете с алеи гладки като кадифе, стълбищата и терасите на княжеските вили, водоскоците и изкуствените пещери на градините от 18-ия век, както тя ги е съзерцевала с възхищение в илюстрованите списания. И почти го съжали, като реши да се скрие, за да не увеличи лошото разположение, което вероятно той изпитваше. И все пак, само мисълта, че той е там, внова простишко преддверие с колони, гдето сестрите му го черпеха с кафе, осветяваше още повече, ако това бе възможно, околния пейзаж: и докоснатите от него папрати приличаха на позлатени палми, а небето изглеждаше по-ширно и по-синьо.

Чарове на юношеството, споменът за които ни дава идея за това, което би представяло – за този, който вярва и очаква като награда за безбройните си разочарования от живота – царството Божие на земята.